

Babama Kamera Vermeyin

PELİN
GÜNEŞ

2003
TUDEM
Edebiyat
Mansiyon
Ödülü

RESİMLEYEN:
**GÖZDE
EYCE**

 tudem

**2003 Tudem Edebiyat Ödülleri
Öykü Yarışması Mansiyon Ödülü**

Babama Kamera Vermeyin

PELİN GÜNEŞ

BABAMA KAMERA VERMEYİN

© 2003, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Pelin Güneş
RESİMLEYEN: Gözde Eyce
EDİTÖR: Burhan Düzçay
DÜZELTİ: Irmak Ertaş
GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest
KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. km Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ağustos 2004
On İkinci Baskı: Aralık 2019 (2000 adet)
(İlk on bir baskı toplam 30.000 adet)

ISBN: 978-605-285-304-7
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Babama Kamera Vermeyin

PELİN GÜNEŞ

Pelin Güneş

Kitap okumak, küçük yaşlarda yol arkadaşı edinmek gibidir. Her çağırışınızda kulağınıza öyküler fısıldayan bir arkadaşına kim hayır der? Üstelik bilmediğiniz diyarlardan, evlerden geliyorsa bu öyküler.

Yıllar geçer, sen de birilerine fısıldamak istersin kendi gözünden yaşamı. Kimi notalar ile, kimi fırça ile, kimi kalemle yapar bunu. Benimki kalem oldu.

Yazmak, çizmek, çocuklara anlatmak, onları gülümsetmek işim. Her öykü dosyası başlı başına bir oyun kurgulamak gibi. Kitap olarak basıldığında ise, yol arkadaşı ben oluyorum artık. Büyük bir keyifle.
pelin.gunes@gmail.com

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Babama Kamera Vermeyin (öykü)

Hayal Kurma Dersleri (öykü)

Beş Yıldızlı Ev (öykü)

Bizim Sınıfın Halleri (öykü)

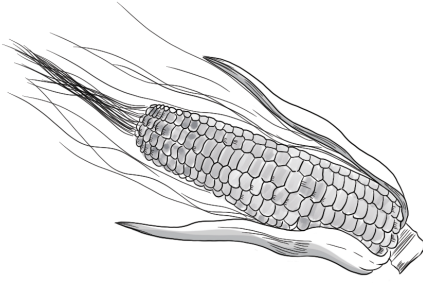
Fincan Teyzenin Kurabiyeleri (roman)

Sardunya, Sardalya ve Bizim Sokak (roman)

Elveda Patatesler (roman)

İçindekiler

Sevgili Günlük	7
Babama Kamera Vermeyin.....	13
Zavallı Tom Sawyer	28
Yedi Kere Sekiz.....	37
Kuduniler.....	44
Pire Debbie.....	56
TV Yasağı.....	77
Enflasyon Canavarı.....	84
Periler Yapmış.....	95
Koleksiyon	103

Sevgili Günlük

Annemle babam ben doğduğumda bir günlük tutmaya başlamışlar. Geçen gün annem günlüğü yatağının üzerinde unutunca dayanamayıp sayfalarını şöyle bir karıştırdım. Yaptıklarımı okuyunca onlara acıdım doğrusu. Ben büyüyünce ocuk istemiyorum, uğraşamam. Bir kere şımarık olurlar, her istedikleri yapılsın isterler, dayanamam valla...

18.04.1998'de annem řöyle yazmıř:

Dün akşam salondaki vazoyu gözümün içine bakarak yere atman beni ıldırttı. Teyzenin hediyesiydi, tuzla buz oldu. Sinirlendięimi görünce sadece omuz silktin.

“Gözüm görmesin, çabuk odana!..” diye bağırdım. Orada öylece durup bana baktın. Gz kenarlarında biriken damlaları inatla tutuyordun. Arkanı dönüp sklm pklm odana yürüdüğünde koşup sarılmak istedim, diye devam ediyordu.

Oyuncaklarımdan birini bir çocuğun kırdığını düşündüm, hak verdim anneme.

Diğer sayfaya geçtim, babamın el yazısıydı:

Seninle ilk maça gittiğimiz günü hatırladın mı? Beşiktaş-Bursaspor maçıydı ve ligin en önemli haftasıydı. İkimiz de yüzümüzü siyah beyaza boyamıştık.

Senin üzerinde babaannenin ördüğü siyah beyaz hırka, bende de aynı renklerde atkı ve bere vardı. Annenin tüm karşı koymalarına rağmen seni götürmeye kararlıydım.

Stada girip yerimizi bulana dek elime yapışmıştın sanki. Ne kalabalıktı ama! Etrafına bakmaya bile korkuyordun. Yerimizi güç belâ bulup oturduktan on dakika sonraydı. Birden yok oluverdin. O an ne yapacağımı şaşırardım. Sağa sola bakındım, ön sıralar, arka sıralar... Yok, yok! Birden nereye kayboluvermiştin? Yanımdakilere sordum, biri aşağı doğru inerken görmüştü seni. Hemen fırladım, merdivenleri üçer üçer atlıyordum. Sahaya yakın sıralardan birinde kazağımı gördüm. Çevremdekilere dirsekler, tekmeler atarak yol açıyordum kendime. Soluk soluğa yanına geldim.

“NEREDESİN SEN!” diye kükrediğimi hatırlıyorum. Hiçbir şey olmamış gibi bana baktın. Haşlanmış mısır koçanı vardı elinde, onu gösterip, sakince, ‘Bu bitti,’ dedin. Koluna yapıştığım gibi çektim seni kalabalıktan. Tam o sırada tribün ayağa fırladı, “Gool!” diye. Gitti güzelim maç.

Babamla maça gidişimizi hayal meyal hatırlıyordum; ama bana bağırışı dün gibi aklımdaydı.

25.08.1998'de yine annemden bir not vardı:

Yaptığına inanamıyorum, örgümden ne istedin be çocuk? Bitirmek üzere olduğum kazağın kollarını sökmüşsün. Sabah sabah hiç işin yok muydu be oğlum? Söktüğün yetmezmiş gibi bir de bütün koltukların ayaklarına dolamışsın. Ev örümcek ağı gibi. Seninle ne yapacağım?

Ohhh! Nihayet iyi bir şey... Anaokulu gösterimi anlatmış dayım da:

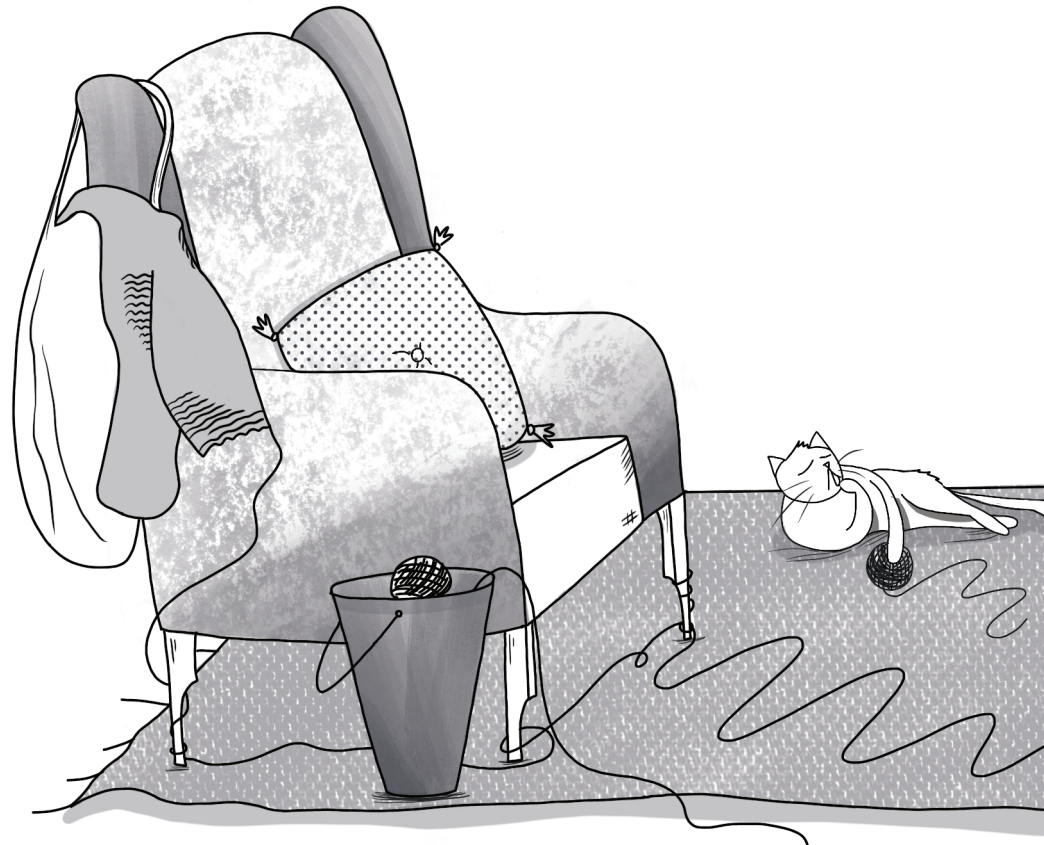
Seni dün gece sahnede izlemek, bize verdiğin en güzel hediyeydi. Cümbüş Ağa rolünde ne kadar başarılıydın canım oğlum. Yoksa dayın gibi sen de tiyatroyu mu seçeceksin? İnan, seni desteklerim...

Cümbüş Ağa rolünü sınıftaki en gürbüz çocuk olduğum için bana vermişlerdi; evde bunu söylememiştim tabii. Demek başarılıymışım.

Olamaz!.. Anneannemin el yazısı, üstelik o berbat yolculuğu anlatmış:

21.02.2001

Bir daha seninle otobüse binersem ne olayım! Rezil ettin beni. Yol boyunca hiç susmadın. Arkadan, 'Yeter artık hanım, sustur şu çocuğu!' sesleri geldikçe ne yapacağımı şaşırdım. Çay kahve dağıtan görevliye önce, 'Çay,' dedin; çay gelince de, 'Kola isteyecektim,' dedin. Üstelik gelen kolayı da köpürtüp döktün. Elindeki o zımbırtıyla o kadar sesli oynadın ki tüm yolcular kaç puan aldığını ezberledi.

Mola sırasında elimi bırakıp tuvalete koştun, yarım saat çıkmadın. Otobüsü kaçıırıyorduk az kalsın. Yol boyunca ne zaman uyumaya çalışsam attığın çimdikleri de unuttuğumu sanma.

Anneannen

Babamın yazısı da felaketti:

Artık ne yapacağına karar ver. Paten dedin, paten takımı alındı; iki hafta bile yapmadın. ‘Yüzme,’ dedin, üç hafta her pazar sabahı seni havuza götürdüm; dördüncü hafta bıraktın. Resme merak saldın, boya takımları açılmadan evde duruyor. Şimdi bütün gün elindeki o jöle gibi topla odanda oynuyorsun; üstelik sıkılmadan. Ne tuhaf çocuksun.

Defteri aceleyle kapatıp yatağın üzerine bıraktım; çünkü annem gelmişti.

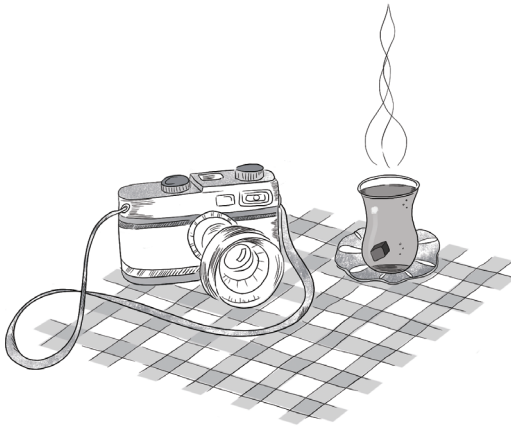
Hemen kendi günlüğüme koştum ve aklıma gelenleri yazmaya başladım:

21.06.2003

Sevgili günlük,

Benim hakkımda yazı yazdıkları bir defter var. Akıllarına geleni yazmışlar.

Hatta anneannem, o aptal yolcul...

Babama Kamera Vermeyin

Amcamın yeni aldığı kamera bizimkilerin ilgi odağı olmuştu. Babamın ve amcamın elektronik eşyalara olan merakları yüzünden babaannemin eviyle bizimki, yumurta kaynatma makinesinden tutun da bıyık düzeltme makinesine kadar, bir sürü ıvır zıvırla doluydu. Amcam teknik özelliklerini bir çırpıda saydığı bu teknoloji harikası makineyle durmadan çekim yapıyordu:

“Eveet, hadi geçin bakalım yan yana, yaklaşın. Kutay’ı kucağına al abicim, doğal olun doğal, ben yokmuşum gibi davranın.”

“Kutaycığım, burnunu karıştırma artık istersen.”

“Doğal olun demiştin amca.”

Annemle anneannem kamerayı görür görmez, “Ay ay! Dur çekme şimdi, saç baş dağınık, üstümüze doğru dürüst bir şeyler giyelim,” diye kaçışıyorlardı.

Babam koltuğuna iyice yerleşiyor, “Çek oğlum çek,

beni böyle çek. Biz neyseki oyuz, kimseden korkmayız,” diyordu.

Çekimler sırasında babama da bir heves geldi. Depodan unutulmuş kamerasını çıkardı, eski kayıtları gözden geçirdi. Neler yoktu ki: Dedemlerin köydeki evinin bahçesinde bir akşam yemeği, babamın iş arkadaşlarıyla gidilen piknik, köpeğimiz Doli'nin yavrulayışı, benim bebeklik görüntülerim, okula başlamam...

İş dönüşü eski kayıtları gözden geçiriyor, kameraya aldığı yeni parçaları deniyor ve tabii yine çekim yapıyordu.

Geçenlerde babamın iş arkadaşı Bahattin amcalar bizdeydi. Babam onlara kamerayı gösterecek ya... Benim doğumumdan dört yaşına kadar çektikleri filmi izletmeye kalkmasın mı!

Tabii Bahattin amcayla meraklı eşi pek sevindiler bu işe.

“Hadi izleyelim, ay ne güzel! Bahattin biz de alalım,” dedi Meral teyze. “Şermin bir filmi bile olmadan büyürse bize ne der ileride?”

Şermin benimle yaşıt kızlarıydı, pek hoşlanmazdım.

“Alacaksın di mi baba?” diye mızıldadı Şermin.

Bahattin amca çaresiz, başını salladı.

Babam elinde kamera çantasıyla geldi:

“Hah buldum işte, şu televizyon kablosunu da takalım. Hanım sen çayları koy, başlayacak şimdi.”

Herkes, sekiz Oscarlı filmin gala gecesiymiş gibi salonun en güzel yerlerine geçip oturdu. Perdeleri iyice kapa-

dılar, uzak gözlüklerini taktılar, pürdikkat izlemeye hazırlandılar...

‘Ben buradayım. Hooop, yanınızdayım! Seyretmek isteyen bana baksın!’ demek geldi içimden, sustum.

Kayıt, hastanede başlıyordu. Doğumumu yaptıran doktor, solgun ve telaşlı görünen babamla asker arkadaşı gibi sarmaş dolaş poz vermişti. Sonra annem geliyordu görüntüye, babamla ikisi beni ortalarına almışlar, el sallıyorlardı kameraya.

Meral teyze anneme bakıp, “Ay Füsuncuğum ne kadar kilo almışsın, nasıl verdin sonra?” diye soracak oldu.

Bahattin amca onu susturdu:

“Susuuun! Doktor bir şeyler söylüyor, duyamıyorum!”

“Doktor, ekonomik gidişatın iyi olmadığını, enflasyonun artmaya devam edeceğini, bu ay da memurun zam alamayacağını söylüyor Bahattin amca,” dedim.

Babam ters ters baktı, görüntüyü başa aldılar ve susmamı söylediler.

Doktor benim sarılık olduğumu, birkaç gün daha hastanede kalmamız gerektiğini söylüyordu. Annem araya girdi: “Neler çektik neler, on gün yattı çocukcağız ışıklar altında.”

Sonra hastaneye gelen yakınlar girdi görüntüye. Dayım, amcam, anneannem, dedem... Herkes başıma toplanmıştı. Dayım sözde fark ettirmeden ayaklarımı gıdıklıyordu. Kamerayı görünce de toparlanıp, “Eee, ayakları tıpkı benimkiler, maşallah!” diyordu.

Anneannem dayımı kenara ittiriyordu.

**PELİN
GÜNEŞ**

Babama Kamera Vermeyin

Onlar bilgisayar çağı çocukları. Gülmeyi yaşamın her anında yakalayan, eğlenmenin tadını çıkaran çocuklar... İnce ve tatlı bir mizahla işlenmiş bu öykülerin kahramanları, kendilerini anlatırken çok eğleniyorlar. Gülme sırası şimdi sizde...

"Babama Kamera Vermeyin çocuk gerçekliğinden uzaklaşmadan, çocuklara ideal örnekler sunmadan ve parmak sallamadan da ne kadar çok şey anlatılabileceğinin güzel bir örneği..."
Cumhuriyet Kitap

ISBN: 978-605-285-304-7

9 786052 853047

www.tudem.com

[f](#) [t](#) [@](#) [v](#) tudemyayingrubu